



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Septemb. Spei & præsentia subjacent, & futura; ista, quia
contemnit: illa, quia sue esse præsumit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

24. DIES SEPTEMB.

Spei & præsentia subjacent, & futura: ista, quia con-
temnit: illa, quia sua esse præsumat. S. Zeno *serm.*
de Fide, Spe, & Char.

L. **U**T rivus ex fonte, sic Spes pro-
fluit ex Fide. Quid certius
Spe, quæ absentiæ præsentiæ
proponit, & futura sua esse præsumat? Cur
hoc? quia quæcunque uspiam in sacris Literis
promisit, illud & certissime faciet, & fidelissi-
me exequetur. Prius solvetur tota terrarum fabri-
ca, prius cadet à cælo, & Sol, & Luna, ruent è
firmamento stellæ, dissipabitur cælorum machina,
totaque in chaos antiquum redibit rerum universi-
tas, quam ut Deus in minimo promisso suo homi-
nem fallat. Sic enim loquitur ipse ore Prophetæ:
(a) *Quoniam in me speravit, liberabo eum.* Ut in hoc
Dei oraculo, velut in bene fida statione anchoram
Spei jacias, pensculatius hæc verba expende. Pro-
mittit Deus: *Liberabo eum.* Non dicit unde, ubi,
quando, quomodo. Hinc ea verba intelligenda
sunt de quacunque necessitate. Itaque si sit in me-
dio oceano, inter decumanos insanientium flu-
vium vortices, liberabo eum de naufragio. Paret
in Paulo: si sit in cavea leonum, qui rabidi fame, im-
petu in eum facto insiliant, ut eum unguibus dilace-
rent, dentibus comminuant, liberabo eum de ore
leonis. Fecit hoc Danieli: si sit in carne victus un-
dique catenis, cinctus militum copia, liberabo eum
de carcere; Expertus hoc est Petrus: si sit inermis, im-

B b b 3

bellis,

(a) Psal. 90. 14.

bellis, imbecillis, & confurgant adversus eum ca-
& armis eum infestent, liberabo eum de manibus
micorum. Sic actum cum Davide.

II. Vin' majora pericula, unde eum Deus ex-
mat? Si sit in fornace ardente, inter fumantes cre-
tantium flammarum globos, liberabo eum de
cendio. Evenit hoc tribus pueris in fornace Baby-
nica: si fuerit ab iniquis actoribus falsi criminis in-
mulatus, ab impiis Judicibus, contra omne jus,
mortem condemnatus, & jam ad ipsum theatrum
mortis ducatur, liberabo eum ex ipsis faucibus mor-
tis. Sic contigit Susannæ. Denique, in quacunque
fuerit necessitate, liberabo eum. Sed ob quam cau-
sam? eam, quæ est in omnium manu. Audite causam.
Quoniam in me speravit. Non quia quadraginta dies
jejunavit: non quia flagellis expiatoriis in corpore
suum animadvertit: non quia noctes, diesque me ob-
secrando impendit, non quia lautas in pauperes distri-
buit eleemosynas. Sed, *quoniam in me speravit.* Quod
facilius, quàm sperare? Ut speres, non opus est mo-
vere pedes, ut ambules, nec digitos, ut scribas, nec ma-
nus, ut labores, nec oculos, ut legas, nec linguam, ut lo-
quaris: non fatiges, nec corpus, nec animum. Mores
in conclavi quietus, immotus, & modestus, speras, &
sperando omnia impetras. Hæc si expendis, quo-
modo adhuc diffidis? Merito hîc exclamat Salva-
nus: (a) *O miseria! ô perversitas! homini ab homine cre-
ditur, & non creditur Deo. Humanis promissionibus spera-
modatur, Deo negatur.* Et paulò post: *Cùm elementa
munda, & naturam mundi Dominus noster fidelem fecerat, illa
tamen propè ab omnibus non creditur, qui solus fecit, ut rebus
omnibus crederetur.*

[a] Ad Eccles. l. 2.

III. Ceterum, non est spes bona, quæ bonum sibi proposuit, sed quæ benè. Bonum quidem sperare mali, imò & pessimi possunt, imò & solent. Bona ergo spes est, quæ de vero bono ritè concepta est. Hanc qui habet, stringat, teneat, neque abire eam, vel in ultimis finat: Sororesque illi jungat Charitatem, & Fidem: hæc spes læta est, & fida, quæ nec spe-ntem fallit, nec confundit, sed ad optimum pro-venit, animumque interim sperati boni anticipatio- ne delectat. Quod si speres, quæ vulgus putat bona; Malum tuum speras, quod vel dilatione te cruciet, vel usura sui tibi noceat. Fac succedat; quod ad cor-pus attinet, hosti arma paraveris, quod ad fortunam, vitæ, & immitis Dominæ subieris jugum: quod ad animum verò ipsum, magna etiam pars in cla-rem, ac perniciem verti queat; quoniam quæ ani-mum delectant, sæpè & trucidant. Sic benè speran-do, & malè habendo transit vita mortalium. Nam, & futura cogitantibus, præsentia delabuntur, & qui longinqua prospiciunt, quæ sub oculis sunt, non vident, & qui cras vivere destinant, hodie non vi-vunt. Nondum est, cujus initium speratur. Ita cum spes omnis, boni absentis expectatio sit, consequens est sperantem, pro eâ saltem parte, quâ sperat, malè aliquid pati: omnis ergò spes, ne tu confundaris, sit is, qui sperantem unquam deserit, qui ad opitulandum est potens, ad subveniendum proclivis, ad juvandum expeditus: qui fuit spes nostra ab uberibus matris nostræ: ille te non deseret, sis licet pupillus, orpha-nus parentibus orbis. Nam:

Qui pascit corvos Deus, is non deseret orbos.